

Съ скулптурни изображения украсяват и надгробнитѣ паметници. Такъвъ е релефътъ *Раздѣла* отъ нѣмския художникъ Робертъ Кауеръ. Едното момче заминава за дълъгъ пътъ и си взема сбогомъ отъ своя другаръ, който плаче, защото му е мжно да се раздѣли съ него. Единъ отъ голѣмитѣ нѣмски скулптори — Райнолдъ Бегасъ — изобразилъ първото убийство. Каинъ е убилъ брата си. Авелъ лежи на камъка, отпусналъ безсилно глава и ржце; мъртвото му тѣло сякашъ ще падне. Той е младъ и хубавецъ. А Каинъ е грозенъ: той прилича на маймуна; но е силенъ и жилестъ; устата му сж стиснати злобно.

Голѣмитѣ сгради се сжщо украсяватъ съ скулптура. Още гърцитѣ и рименитѣ правѣли това. Правѣли го и хората въ Западна Европа, най-вече отъ Възраждането насамъ.

Надъ Софийския народенъ театъръ има сжщо статуи отъ бронзъ. Скулпторътъ Хегенбардъ е изработилъ *Колесница на славата*: музата свири съ тржба, а звѣрове, впрегнати съ вериги въ колесницата, я возятъ. За примѣръ на порцеланена скулптура привеждаме снимки отъ две работи на нѣмеца Паулъ Шойрихъ: едната е *Княгиня и мавритански князь*, а другата — *Детенце*; нѣкои части и на дветѣ статуйки сж обогрени.

Въ Франция доскоро бѣше най-прочутъ скулпторъ Огюстъ Роденъ, който е изработилъ много статуи отъ камъкъ. Даваме снимка отъ работилницата му, съ готови или недовършени работи. Въ наше време се най-много приказва за другъ френски скулпторъ — Антуанъ Бурдель. Той работи по-просто отъ Родена; мраморнитѣ му хора сж силни, снажни и решителни. Отъ него е изображението *Ангелъ на силата*, частъ отъ голѣмия паметникъ

